

ถิลิตพระลอ

รำจำเริญองอาจ แผ่นผางดจับสารสิทธิ์ . เทียมนนทรีช้านันสิ่งที
 ดึงไฉนบับจับกัน สรรพอสุราสุรครุฑ มนุษย์ภุชงค์คนธรรพ์
 บรรเข็จภาพเรียงราย ขยายโรงโชนโรงรำ ทำระธรรวมเทียน
 โคมเวียนโคมแวงผจง โคมรทงฉล็กเงลา เสาโคมเรียงสล้าย
 เถลิงค่ายเตี้ยกำแพง แสงพระราชวัตรชวลา บุษาศพสามภษัตริย์
 แล้วธกัศรัสให้หา ทูตานุทูตมาไซริ ให้จำทูลพระราชสาส์น
 อีกบรรณาการทั้งหลาย ไปถวายแต่พระบาท ให้ธราชบุญเหลือ
 เครื่องทินกรราชชนนี ภกวดีฟังพจนเสาร ถ้วนทุกประการประกาศ
 ธมโอาจที่จะดำรง พระองค์ท้าวธอยู่ได้ ให้สยบซบเหนือหมอน
 พระกรปีดพระพักตร ให้รำรักลูกให้ ให้บรู๊ให้ ลูกแก้วกับตน
 แม่เอ๋ย ฯ

โกลง ๒ ^๑ ชนนี้กลัวตั้งนี้ ^๕ ห้ามเจ้าบรู๊

ท้าเจ้าฤพิง แม่เอ๋ย ฯ

^๑ ้วยหวังสนชนม์ด้วยไซ้ แก่แม่รา สันชีพให้ด้วยผี แก่แม่รา
 ในบุรีเราแม่ลูก แก่แม่รา แม่จะยาหยูกงเต็มใจ แก่แม่รา
 ตั้งฤพ้อไปตายเมืองท่านม้วย แก่แม่รา ด้วยหอกดาวหลาวดาบ
 แก่แม่รา ด้วยกำซาบปืนยา ตั้งนี้ ฯ

ลิลิตพระลอ

โกลง ๔ แม่สงวนมาแต่ตั้ง	มีครรรค์ ลูกเอย
๑	
บเบกษาสักอัน	หนึ่งน้อย
ถึงพระผ่านไอศวรรย์	เสวยราช แลพ่อ
รักลูกรักไ้ร้อย	ส่วนลักรักตัว ๆ
๑	
๑ ไซ้ไปน้ให้ท้าวแต่	พอที ลูกเลย
แปนมกุฎกษัตริย์	ผ่านเผ้า
ท้าวร้อยเอ็ดเมืองมี	มาช่วย พระนา
ทูลบาทบงกชเจ้า	แม่เทียรทุกวัน ๆ
๑	
๑ เสวยสุขปราสาทเพียง	เมื่อกองสวรรค์ ลูกเอย
เสด็จออกโรงกษัตริย์คัล	คิงเผ้า
หัวเมืองหมื่นขุนพัน	นายไพร่ พลนา
เผ้าบาทบงกชเจ้า	คู้ท้าวเมืองแมน ๆ
๑	
๑ พิศข่างคือคู้ข่าง	อมรินทร์ ลูกเอย
มาคู้สาวทinker	หยาดฟ้า
รพลเพียบบรมัน	มีมั่ง เกษมนา
เมืองบพิตรเจ้าหล้า	แม่เพียงเมืองสวรรค์ ๆ

ลิลิตพระลอ

๑๑	หนหลังเกรงแหล่งหล้า อยู่เกล้าเสวยกรรม ฯ	พระบาทคิดหนหน้า
๑๒	คิดผิดแพกแผ่นขัว แต่ถ้าผลักพลอย ฯ	ฝีกจักซ้ำคำ
๑๓	คิดชอบรอยตอบถ้อย หนึ่งใส่เป็นผล ฯ	จงอย่ามีผิน้อย
๑๔	ไหว้บัคตลอยู่เกล้า แต่งหน้าหนหลัง ฯ	คิดจงหนักพระเจ้า
๑๕	โคลง ๔ พระฟังพระชอบข้า คิดจักไปปลงผี เกรงเมืองเกลือกจักมี แหงจักตายจงแล้ว	มนตรี ลูกแก้ว คนกล่าว แคลนนา อย่าให้คนเห็น ฯ
๑๖	๑๖ เร่งหาผู้รื้อรอบ เฉลี่ยวลาคไวโหวาร สิบขุนใหญ่ยาวนาน เงินก็ร้อยทองร้อย	ทุกการ ต้องถ้อย เตรียมแต่ง พลันนา ซ้งให้เอาไป ฯ

ฉิบตพระถอ

- ๑ แก้วแก้วสบสิ่งผ้า แพรพรรณ
 แลสิ่งจรงครามกรัน ย่ำซ้ำ
 ช้างม้าไพร่พลสรร เอาแต่ เรือนา
 ไปแต่งการเจ้าหล้า แม่ไยรต่างตัว ฯ
- ๒ บรรณาการเจ้าแผ่นดิน คินสรอง
 กับพระชนนีสอง ฟีน้อง
 เขียนสาส์นใส่ลานทอง เร็วเร่ง ไปนา
 สงวนชอบอย่าให้ช้อง ชาวร้ายถึงเรา ฯ
- ๓ เสร็จศพออมราชแล้ว ขอรับ
 พระธาตุสามกษัตริย์กับ พี่เลี้ยง
 สูลาจุงกำนันบ ฝูงแต่ง มานา
 ประกอบด้อยคำเกลียง อย่าให้หมองเรา ฯ
- ๔ ฐให้เอาแขกไว้ ตาท่านไ้ธราช ฐก็ประสาทรางวัด
 พลันสำเร็จแล้วได้ ฐก็ให้แต่งทูตข้างนี้บให้ห่าง ไปฟ่างทูตข้าง
 นั้นบมิช้า เขาก็ตั้งหน้าไปบมินาน ถึงถวายสาส์นกำนัน แลทรัพย์
 อันจะแต่งศพ เจ้าพิภพให้ประกอบ สำหรับชอบทุกประการ